

Een waardevolle dag.

Het Elkerliek Ziekenhuis Helmond en het Parkinsoncafé Helmond e.o. genieten van Bike4Parkinson/Boogie's extreme 2015

Is er een buitenactiviteit dan is er in de regio Helmond al sinds mensenheugenis een traditie om voorafgaand aan het evenement een worst naar de Zusters Clarissen te brengen. Een bijzondere traditie met als doel de zusters tot de weergoden te laten bidden opdat de dag een prachtige dag mag zijn; zonder regen. En ook het Parkinsoncafé Helmond e.o. is niet zonder bijgeloof. Ook zij bezochten de zusters. En jawel hoor, toen de 22 fietsers van het Parkinsoncafé Helmond e.o., tezamen met een vertrouwd fysiotherapeut, rond de klok van tien uur de stalen ros beklommen was er een mager zonnetje. De zon verliet het toneel pas toen het gezelschap om drie uur 's middags weer huiswaarts keerde. Met bakken viel het uit de hemel.

Maar niet alleen het parkinsoncafé vertegenwoordigde "Helmond" bij de Boogies extreme 2015. Dr. van Koningsveld (neuroloog Elkerliek Ziekenhuis) enthousiasmeerde meer dan vijftig mensen om zaterdag 5 september vrij te houden om te gaan fietsen voor het onderzoek naar de ziekte van Parkinson. Doktoren, verplegend- en administratief personeel van het Elkerliek, diens vrienden en daar weer vrienden van meldden zich zaterdagmorgen om 9.00 uur in een uitspanning in de buurt van de startplaats. Koffie en heerlijke Limburgse vlaai was het ontbijt, met z'n allen op de foto, de laatste instructies en op naar de Cauberg. Voor diegenen die geen geschikte fiets hadden stonden (electrische) fietsen klaar bij de start. Ook de fietshelmen ontbraken niet.

Het zou een dag worden waar met veel plezier op wordt teruggekeken. Een dag die mede mogelijk is geworden door sponsoring van onder andere door de "Vrienden van het Elkerliek" en het "Elkerliek Ziekenhuis".

De route.

Michael Boogerd liet ons rustig beginnen. De route (voor ons 30 of 60 km) voerde door het prachtige Limburgse land. Soms was het zwaar trappen om boven op de heuvel te komen, vooral voor de patiënten was het hard werken. Heuvel af was vaak een belevenis, je moest af en toe vol in de remmen. De route was prima bewegwijzerd, zodat niemand de weg kwijt hoefde te raken en daar waar nodig stonden verkeersregelaars. Het leuke van zo'n tocht is dat je elkaar regelmatig tegenkomt en een praatje kunt maken. Onderweg konden we onze dorst lessen in een van de gezellige Limburgse cafe's.

Na een paar uur fietsen bereikte bijna de gehele groep de finish boven op de Cauberg. Deze laatste klim was nog een hele klus, maar gelukkig stond er veel publiek langs de kant om ons aan te moedigen. Het leek wel de Amstel Gold Race.

De mooie route, de saamhorigheid, gezelligheid en de prestatie maakten de inspanning meer dan de moeite waard.

Na afloop verzamelden we ons weer bij ons vertrekpunt. Hier konden we onze ervaringen uitwisselen onder het genot van een heerlijke lunch.

Voor de meesten van ons was het een bijzonder geslaagde tocht en zeker voor herhaling vatbaar.